

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

28. september 2022 *

Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Dokumendid, mis puudutavad uurimist Tšehhi Vabariigi endise peaministri suhtes seoses ELi rahaliste vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktidega – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki kaitsev erand – Põhjendatud huvi osaline kadumine – Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-174/21,

Agrofert, a.s., asukoht Praha (Tšehhi Vabariik), esindaja: advokaat S. Sobolová,

hageja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: N. Görlitz, J.-C. Puffer ja O. Hrstková Šolcová,

kostja,

keda toetab:

Euroopa Komisjon, esindajad: C. Ehrbar, M. Salyková ja J. Hradil,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

nõupidamiste ajal koosseisus: koja president G. De Baere (ettekandja), kohtunikud G. Steinfatt ja S. Kingston,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning olles Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel otsustanud teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

otsuse

- 1 Hageja Agrofert, a.s. palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagiis tühistada Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2021. aasta otsus A(2019) 8551 C (D 300153) (edaspidi „vaidlustatud otsus“), millega viimane keeldus võimaldamast hagejal tutvuda kahe dokumendiga, mis puudutavad uurimist Tšehhi Vabariigi endise peaministri suhtes seoses ELi rahaliste vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktidega.

Vaidluse taust

- 2 Hageja on Tšehhi valdusettevõtja, kes kontrollib enam kui 230 äriühingut, kes tegutsevad erinevates majandussektorites, nagu põllumajandus, toiduainete tootmine, keemiatööstus või meedia. Selle asutas algul Andrej Babiš, kellest sai 2017. aastal Tšehhi Vabariigi peaminister ja kelleks ta jäi kuni 2021. aasta detsembrini.
- 3 Hageja esitas 31. juuli 2020. aasta kirjaga parlamendile Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) alusel taotluse tutvuda dokumentidega.
- 4 Hageja märkis oma taotluses, et Euroopa Parlamendi 19. juuni 2020. aasta resolutsioonis 2019/2987(RSP) Tšehhi Vabariigi peaministri suhtes ELi vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktide uurimise taasalustamise kohta (ELT 2021, C 362, lk 37; edaspidi „resolutsioon“) oli väidetud, et A. Babiš jätkas kontserni Agrofert kontrollimist pärast seda, kui ta oli nimetatud Tšehhi Vabariigi peaministriks. Seda ebatäpset väidet arvestades selgitas hageja, et ta soovib teada saada enne resolutsiooni vastuvõtmist parlamendi käsutuses olnud allikaid ja teavet, välja arvatud aruanne parlamendi eelarvekontrollikomisjoni 26.–28. veebruaril 2020 toimunud teabekogumissmissiooni kohta Tšehhi Vabariiki (edaspidi „teabekogumissmissiooni aruanne“), mis sisaldas sama väidet. Nii palus ta esimesena tutvuda kõigi dokumentidega, mis parlamendi eelarvekontrollikomisjon oli kogunud või kasutanud dokumentidena, mis tõendavad väidet, et Tšehhi Vabariigi peaminister A. Babiš kontrollis jätkuvalt kontserni Agrofert, ja muid hageja või kontserni Agrofert kohta käivaid väiteid, mis olid ära toodud teabekogumissmissiooni aruandes; teisena kõigi dokumentidega, mida kasutati parlamendi 15. juuni 2020. aasta resolutsiooni ettepaneku Tšehhi Vabariigi peaministri suhtes ELi vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktide uurimise taasalustamise kohta ettevalmistamisel, ja kolmandana kõigi dokumentidega, mida parlamendiliikmed või parlamendi fraktsioonid esitasid või taotlesid seoses resolutsiooni või resolutsiooni ettepanekuga.
- 5 Parlament vastas hageja taotlusele 14. septembri 2020. aasta otsusega. Ühelt poolt tegi ta kindlaks, et teatav hulk dokumente vastab sellele taotlusele, ning teavitas hagejat sellest, et osade nende dokumentidega on avalikult võimalik tutvuda. Teiselt poolt keeldus parlament määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmanda taande alusel võimaldamast tutvuda kahe dokumendiga (edaspidi „taotletud dokumendid“), millest esimene oli Euroopa Komisjoni liikme G. H. Oettingeri 29. novembri 2018. aasta kiri Tšehhi Vabariigi peaministrile viitega ARES (2018) 6120850 (edaspidi „komisjoni kiri“) ja teine komisjoni 29. novembri 2019. aasta auditi lõpparuanne viitega ARES (2019) 7370050, mis puudutab auditit Tšehhi Vabariigis olemasolevate juhtimis- ja kontrollisüsteemide toimimise kohta, et vältida huvide konflikte, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi,

Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT 2013, L 347, lk 320), artiklitele 72–75 (edaspidi „auditi lõpparuanne“).

- 6 Hageja esitas 9. oktoobri 2020. aasta kirjas, mille parlament registreeris 28. oktoobril 2020, kordustaotluse, milles palus parlamendil oma seisukohta muuta. Ta leidis, et tema esialgse taotluse menetlemine ei olnud määrusega nr 1049/2001 kooskõlas. Ta leidis esiteks, et parlamendi kindlaks tehtud dokumentide loetelu ei olnud täielik, ja teiseks, et taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine oli põhjendamatu.
- 7 Parlament märkis vaidlustatud otsuses kõigepealt, et tema 14. septembri 2020. aasta otsuses kindlaks tehtud dokumendid on kõik tema valduses olevad dokumendid, mis vastasid hageja taotlusele. Parlament teatas seejärel hagejale, et ta keeldus võimaldamast hagejal asjaomaste dokumentidega tutvuda määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel, mis puudutab kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitset.
- 8 Parlament märkis, et kuna komisjon oli taotletud dokumentide koostaja, konsulteeris ta temaga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 4 alusel, et saada tema arvamus nende dokumentide võimaliku avalikustamise kohta. Komisjon teatas parlamendile, et taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks käimasolevaid uurimisi ja auditeid, mis on seotud resolutsioonis esitatud küsimustega, ning nende tulemuste terviklikkust.
- 9 Parlament leidis, et komisjon koostas taotletud dokumendid käimasoleva uurimise raames, mis puudutas Tšehhi Vabariigi poolt Euroopa Liidu õiguse rikkumist huvide konfliktide ennetamise kohta, ning nende avalikustamine kahjustaks selle uurimise eesmärki.
- 10 Ühelt poolt märkis parlament, et nende komisjoni uurimiste eesmärk, mis puudutavad liidu õiguse võimalikku rikkumist, on anda asjaomasele liikmesriigile võimalus täita sellest õigusest tulenevaid kohustusi ja kasutada oma kaitseõigusi komisjoni esitatud vastuväidete suhtes. Ta leidis, et asjaomasel liikmesriigil oli õigus oodata komisjonilt konfidentsiaalsuse kaitset, ilma milleta võib komisjoni ja selle liikmesriigi vahel olla veel keerulisem alustada dialoogi väidetava rikkumise lõpetamiseks, et võimaldada liidu õiguse järgimist ja vältida kohtumenetlusi. Ta asus seisukohale, et konfidentsiaalsuse tõttu tuleb keelduda võimaldamast tutvuda komisjoni uurimisega seotud dokumentidega, mis võivad viia liidu õiguse rikkumise menetluseni.
- 11 Teiselt poolt märkis parlament, et nagu resolutsioonis märgitud, näis uurijate ja uurimises osalevate isikute suhtes valitsevat ähvardav õhkkond. Ta leidis, et taotletud dokumentide enneaegne avaldamine mõjaks seega negatiivselt koostöö tasemele uurijate ja uurimises osalevate isikute vahel, kellele kolmandad isikud avaldaksid täiendavat survet, ning kahjustaks komisjoni võimet viia uurimine läbi nii tõhusalt kui võimalik. Lisaks oleks ohtu seatud ka selle teabe kvaliteet, mida uurijad võivad koguda.
- 12 Neil põhjustel leidis parlament, et taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamine üldsusele kahjustaks komisjoni uurimise eesmärki.

- 13 Lõpuks märkis ta, et hageja kaitseõigused, millele ta tugines kordustaotluses, kujutavad endast erahuve, mitte ülekaalukat üldist huvi. Ta asus seisukohale, et käesoleval juhul ei ole tõendatud, et üldine huvi taotletud dokumentidega tutvumise vastu kaaluks üles huvi kaitsta komisjoni uurimise eesmärki.

Käesoleva hagi esitamisele järgnevad asjaolud

- 14 Komisjon avaldas 23. aprillil 2021 oma veebisaidil auditi lõpparuande versiooni, millest olid eemaldatud usaldusfondide AB Private Trust I ja AB Private Trust II sisemist töökorraldust puudutavad andmed ning asjaomaste isikute isikuandmed.

- 15 Komisjon märkis oma veebisaidil:

„Pärast auditi lõpparuande vastuvõtmist on tehtud edusamme auditi teatud järelduste selgitamiseks [...], auditi soovitude nõuetekohaseks rakendamiseks [...] või osaliselt teistele soovitudele vastamiseks. Tšehhi ametiasutused tegid juhtimis- ja kontrollisüsteemi ka mõningaid parandusi, et hoida ära avalike teenistujate võimalikke huvide konflikte.

Võttes arvesse programmi ametiasutuste poolt komisjoni taotlusel võetud ettevaatusabinõusid, ei ole auditi tulemustega hõlmatud tegevustele ühtegi kulutust deklareeritud ning liidu rahalisi vahendeid on kaitstud auditeerimise käigus tuvastatud riskide eest.

„Lisatingimus“: põhimõtteliselt ei avalda komisjon oma auditiaruandeid ega teavet auditi kohta, välja arvatud erandlikes olukordades, kus teabe läbipaistvus pakub olulist üldist huvi. Käesolev auditi lõpparuanne avaldatakse vastavalt määrusele nr 1049/2001, võttes arvesse teatava sellise teabega nagu isikuandmete või ärisaladuste kaitse seotud nõudeid.“

Poolte nõuded

- 16 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja parlamendilt.
- 17 Parlament, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 18 Hageja põhjendab oma hagi kahe väitega, mis käsitlevad sisuliselt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande rikkumist. Esimese väite kohaselt ei ole parlament tõendanud, et taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise tingimused olid täidetud. Teise väite kohaselt ei võtnud parlament arvesse ülekaaluka üldise huvi olemasolu, mis õigustab taotletud dokumentide avalikustamist.

Taotlus kõrvaldada toimikust mitu hagiavalduse lisas esitatud dokumenti

- 19 Komisjon palub jätta hagiavalduse lisades A.10–A.12 sisalduvad mõningad dokumendid toimikust välja. Tegemist on 20. mai 2019. aasta auditiaruande projektiga, auditi lõpparuande ja 22. oktoobri 2020. aasta auditi järelkirjaga (edaspidi „järelkiri“), mille kohta komisjon märgib, et ta ei andnud luba nende tervikuna avalikustamiseks.
- 20 Komisjon märgib, et hageja tütarettvõtjatel oli võimalus tutvuda ühe osaga järelkirjast riigisisese haldusmenetluse jaoks, mis puudutas toetuste andmist. Komisjon nendib, et Městský soud v Praze (Praha linnakohus, Tšehhi Vabariik) taotlusel nõustus ta 4. veebruaril 2021 sellega, et kontserni Agrofert ühel äriühingul on võimalik tutvuda auditiaruande projektiga ja auditi lõpparuandega, kuid üksnes riigisisese kohtumenetluse jaoks. Ta märgib, et 23. aprillil 2021 avaldas ta auditi lõpparuande versiooni, millest on eemaldatud usaldusfondide AB Private Trust I ja AB Private Trust II sisemist töökorraldust puudutavad andmed ning asjaomaste isikute isikuandmed.
- 21 Seetõttu leiab ta, et nende kolme dokumendi säilitamine käesoleva asja toimikus võimaldaks hagejal kõrvale hoida esiteks konfidentsiaalsuskohustusest, mille ta oli nende dokumentide edastamisel lojaalse koostöö alusel kehtestanud, ja teiseks määrusega nr 1049/2001 ette nähtud dokumentidega tutvumise taotluse menetlusest.
- 22 Hageja väidab, et hagiavalduse lisades A.10–A.12 sisalduvad dokumendid on need, mis avaldati Tšehhi meedias ja mis on siiani internetis kättesaadavad. Seega ei ole tegemist dokumentidega, mille komisjon edastas konfidentsiaalsuse korra alusel hagejale või ühele tema tütarettvõtjale, kes esitasid ka auditi lõpparuande sellisena, nagu see avaldati ajakirjanduses, enda Üldkohtule esitatud hagides, mis registreeriti kohtuasja numbritega T-101/21 ja T-213/21.
- 23 Olgu meenutatud, et liidu õiguses prevaleerib tõendite vaba hindamise põhimõte, millest tuleneb, et õigel ajal esitatud tõendi vastuvõetavust saab liidu kohtutes vaidlustada üksnes selle põhjal, et see on saadud ebaseaduslikult (vt 30. septembri 2021. aasta kohtuotsus kontrollikoda vs. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 24 Tuleb märkida, et kõnealuste dokumentide võimalik konfidentsiaalsus ja asjaolu, et need dokumendid saadi võib-olla õigusvastasel moel, ei takista põhimõtteliselt nende toimikusse jätmist. Nimelt ei ole ühtegi sätet, mis näeks sõnaselgelt ette õigusvastaselt saadud tõenditega arvestamise keelu (vt 8. novembri 2018. aasta kohtuotsus QB vs. EKP, T-827/16, EU:T:2018:756, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Käesoleval juhul on selge, et komisjon ei lubanud avalikustada hagiavalduse lisades A.10–A.12 sisalduvate dokumentide tervikversioone.
- 26 Esiteks, kuna nende dokumentide versioonid on need, mis Tšehhi ajakirjandus avaldas internetis, siis ei ole tõendatud, et hageja oleks need dokumendid saanud õigusvastaselt. Seega ei saa komisjon väita, et hageja esitas need dokumendid konfidentsiaalsuskohustust rikkudes, mis tuleneb asjaolust, et need edastati talle riigisiseses kohtumenetluses.
- 27 Sellega seoses tuleb märkida, et nende dokumentide konfidentsiaalsus on igal juhul saanud kahjustada seetõttu, et need avaldati internetis, mistõttu nende esitamine käesoleva menetluse toimikus ei riku konfidentsiaalsust muud moodi (vt selle kohta 12. mai 2015. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 50).

- 28 Teiseks piirdub komisjon selleks, et väita, et nende dokumentide hoidmine käesoleva menetluse toimikus kujutab endast määruses nr 1049/2001 ette nähtud dokumentidega tutvumise taotlemise menetlusest kõrvalehoidmist, üksnes 14. mai 2019. aasta kohtumääruse Ungari *vs.* parlament (C-650/18, ei avaldata, EU:C:2019:438, punkt 14), 31. jaanuari 2020. aasta kohtuotsuse Sloveenia *vs.* Horvaatia (C-457/18, EU:C:2020:65, punkt 68) ja 17. detsembri 2020. aasta kohtumääruse Wagenknecht *vs.* komisjon (C-350/20, ei avaldata, EU:C:2020:635, punkt 19) mainimisega.
- 29 Komisjoni viidatud kohtupraktika kohaselt on Euroopa Kohus ja Üldkohus aga leidnud, et tuginedes ja esitades hagi raames liidu institutsiooni õigustalituse antud õigusliku arvamuse, mis sisaldab õiguslikku hinnangut hagi eseme seisukohast asjakohastele õigusküsimustele, soovis hageja seda õiguslikku arvamust kasutada sellele institutsioonile menetluses vastuvaidlemiseks. Nad leidsid, et kui lubada selle õigusliku arvamuse jätmist kohtuasja toimikusse, samas kui asjaomane institutsioon ei ole selle avalikustamist lubanud, tähendaks see, et hagejal lubataks hoiduda kõrvale sellise dokumendiga tutvumise taotlemise menetlusest, mis on kehtestatud määrusega nr 1049/2001.
- 30 Ühelt poolt tuleb märkida, et eespool punktis 28 viidatud otsused puudutasid kohtumenetluse raames liidu institutsiooni õigustalituse arvamuse, see tähendab sisekasutuseks mõeldud dokumendi esitamist. Teiselt poolt tugines neis kohtuotsustes dokumendi toimikusse lisamisest keeldumise põhjendus asjaolule, et asjaomane institutsioon peab hagi raames võtma avalikult seisukoha selle dokumendi sisu kohta, mis võib kahjustada institutsioonide huvi küsida õiguslikku arvamust ning saada aus, objektiivne ja kõikehõlmav arvamus.
- 31 Tuleb tõdeda, et see kohtupraktika ei ole käesolevas asjas kohaldatav.
- 32 Nimelt ei ole käesoleval juhul hagiavalduse lisades A.10–A.12 esitatud dokumendid parlamendi ega komisjoni sisedokumendid. Peale selle, kuna käesoleva hagi ese puudutab sellise parlamendi otsuse õiguspärasust, millega keelduti teatud dokumentidega tutvumise võimaldamisest, ei ole käesoleval juhul vaja paluda parlamendil või komisjonil võtta seisukoht hagiavalduse lisades A.10–A.12 esitatud dokumentide sisu kohta, see tähendab komisjoni läbiviidud auditi või huvide konflikti kohta Tšehhi Vabariigis.
- 33 Järelikult ei saa rahuldada komisjoni taotlust eemaldada toimikust dokumendid, mille hageja esitas hagiavalduse lisadena A.10–A.12.

Hageja põhjendatud huvi osaline kadumine

- 34 Hageja väidab, et tal säilib põhjendatud huvi ka pärast auditi lõpparuande osalist avaldamist, kuna see asjaolu ei mõjuta küsimust, kas parlament võttis vaidlustatud otsuse vastu vastavalt kohaldatavatele õigusnormidele. Kohtupraktika kohaselt ei saa asuda seisukohale, et asjaomane institutsioon on täitnud oma kohustuse võimaldada dokumendiga tutvuda üksnes seetõttu, et dokumendi on avaldanud kolmas isik. Hageja märgib samuti, et komisjon avaldas vaid osa auditi lõpparuandest, mitte selle tervikversiooni.
- 35 Parlament märgib, et pärast seda, kui komisjon oli avaldanud auditi lõpparuande, tekib küsimus, kas hagejal on veel põhjendatud huvi selles osas, milles tema tühistamisnõue puudutab selle aruandega tutvumise võimaldamisest keeldumist, ning nendib, et ta jätab selle Üldkohtu otsustada. Ta lisab, et hageja viidatud kohtupraktika ei ole asjakohane, kuna käesoleval juhul avaldas auditi lõpparuande selle koostaja, kelleks on komisjon.

- 36 Komisjon väidab, et auditi lõpparuande osaline avaldamine on kooskõlas määruse nr 1049/2001 eesmärkidega ning jätab seoses aruandega hagi esimese väite esemeta.
- 37 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et hagejal oli käesoleva hagi esitamisel 31. märtsil 2021 põhjendatud huvi.
- 38 Pärast käesoleva hagi esitamist avaldas komisjon 23. aprillil 2021 oma veebisaidil aga auditi lõpparuande versiooni, millest olid eemaldatud usaldusfondide AB Private Trust I ja AB Private Trust II sisemist töökorraldust puudutavad andmed ning asjaomaste isikute isikuandmed.
- 39 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab hageja põhjendatud huvi hagi eset arvestades olemas olema hagi esitamise staadiumis, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu. Kõnealune vaidluse, nagu ka põhjendatud huvi, peavad säilima kuni kohtuotsuse kuulutamiseni, vastasel juhul langeb otsuse tegemise vajadus ära; see eeldab, et hagimenetlus peab hagi esitajale tooma lõpptulemuse kaudu mingit kasu (vt 30. aprilli 2020. aasta kohtuotsus *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych vs. komisjon*, C-560/18 P, EU:C:2020:330, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus *Leino-Sandberg vs. parlament*, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Tuleb tõdeda, et kuigi komisjon avaldas auditi lõpparuande eemaldustega versiooni, ei võtnud parlament vaidlustatud otsust ametlikult tagasi, mistõttu vastupidi komisjoni väidetele on vaidluse ese säilinud (vt selle kohta 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus *Leino-Sandberg vs. parlament*, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 41 Tuleb siiski asuda seisukohale, et selle avaldamise tõttu kaotas hageja huvi nõuda, et tühistataks parlamendi keeldumine dokumendiga tutvumise võimaldamisest, mis põhineb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike kolmandas taandes ette nähtud erandil.
- 42 Auditi lõpparuande avaldamisega internetis tegi komisjon selle dokumendi üldsusele kättesaadavaks.
- 43 Olgu aga märgitud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale lähtub määrus nr 1049/2001 selle põhjenduse 1 kohaselt soovist luua liit, kus otsused tehakse nii avalikult ja nii kodanikelähedaselt kui võimalik. Nagu on meenutatud määruse põhjenduses 2, on üldsuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega seotud institutsioonide demokraatliku iseloomuga (vt 22. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *De Capitani vs. parlament*, T-540/15, EU:T:2018:167, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika). Määruse nr 1049/2001 eesmärk on näha ette üldsuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega üldiselt ja mitte sätestada ühel või teisel isikul teatava dokumendiga tutvumise vastu esineda võivat erilist huvi kaitsvaid eeskirju (1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 43).
- 44 Nagu Euroopa Kohus märkis, nähtub see eelkõige määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõikest 1, artikli 6 lõikest 1 ja artikli 12 lõikest 1, selle määruse pealkirjast ning põhjendustest 4 ja 11. Esimene nendest sätetest tagab vahet tegemata õiguse tutvuda dokumentidega kõigile liidu kodanikele ning kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, ning teine täpsustab sellega seoses, et taotleja ei ole kohustatud oma taotlust põhjendama. Kolmandas sättes on ette nähtud, et institutsioonid teevad võimaluste piires dokumendid üldsusele „vahetult“ juurdepääsetavaks elektroonilises vormis või registri

kaudu. Sama määruse pealkiri ning selle põhjendused 4 ja 11 rõhutavad samuti, et selle määruse eesmärk on teha institutsioonide dokumendid kättesaadavaks „üldsusele“ (1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 44).

- 45 Samuti tuleb meenutada, et määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõike 1 alusel on õigus institutsioonide dokumentidega tutvuda „[k]õigil liidu kodanikel ning kõigil füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis“. Sellest tuleneb, et määrus annab õiguse tutvuda dokumentidega kõikidele isikutele, mitte ainult isikule, kes taotleb luba tutvuda teda puudutavate dokumentidega (6. juuli 2006. aasta kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 136, ning 12. mai 2015. aasta kohtuotsus *Technion ja Technion Research & Development Foundation vs. komisjon*, T-480/11, EU:T:2015:272, punkt 74).
- 46 Sellest tuleneb, et pärast auditi lõpparuande avaldamist ei ole parlamendi poolt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel selle dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumisel enam mõju, kuna dokumendi koostaja on otsustanud selle üldsusele kättesaadavaks teha.
- 47 Tuleb tõdeda, et kui vaidlustatud otsus tühistataks osas, milles parlament keeldus võimaldamast tutvumist auditi lõpparuandega, saaks parlament hageja taotluse kohta tutvuda dokumentidega tehtud uues otsuses üksnes tuvastada, et see dokument on saanud avalikuks seetõttu, et selle avaldas komisjon. Vaidlustatud otsuse tühistamine osas, milles sellega keeldutakse võimaldamast hagejal tutvuda auditi lõpparuandega, ei tooks selle dokumendi avalikustamisega võrreldes kaasa mingeid täiendavaid tagajärgi ega tooks hagejale mingit kasu.
- 48 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et komisjon ei avaldanud auditi lõpparuande tervikversiooni.
- 49 Nimelt tuleb meenutada, et dokumendiga tutvumise taotlus määruse nr 1049/2001 alusel teeb selle dokumendi üldsusele kättesaadavaks ja saab seega viia vaid dokumendi avaliku versiooni avalikustamiseni.
- 50 Sellega seoses tuleb märkida, et kui komisjon avaldas auditi lõpparuande oma veebisaidil, märkis ta, et „[k]äesolev auditi lõpparuanne avaldatakse vastavalt määrusele nr 1049/2001, võttes arvesse teatava sellise teabega nagu isikuandmete või ärisaladuste kaitse seotud nõudeid“.
- 51 Sellest tuleneb, et komisjoni otsus mitte teha üldsusele kättesaadavaks teatavaid auditi lõpparuandes sisalduvaid andmeid ei tugine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmäärke kaitsvale erandile.
- 52 Järelikult ei saa vaidlustatud otsuse tühistamine osas, milles parlament keeldus võimaldamast tutvuda auditi lõpparuandega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel, tuua kaasa nende andmete avalikustamist. Kuna parlament ei ole auditi lõpparuande koostaja, ei saa ta minna kaugemale avalikustamisest, mida lubas komisjon, kes on selle dokumendi koostaja.
- 53 Seega sai hageja auditi lõpparuande avaldamise tõttu ainult sellist kasu, mida talle oleks võinud tuua tema hagi osas, milles see puudutas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel selle dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumist.

- 54 Lisaks tuleb märkida, et tõendamaks, et tal säilis põhjendatud huvi auditi lõpparuandega tutvumise võimaldamisest keeldumise tühistamise suhtes, ei saa hageja tulemuslikult tugineda 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsuse Leino-Sandberg *vs.* parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52) punktile 45, mille kohaselt „ei saa asuda seisukohale, et asjaomane institutsioon on täitnud oma kohustuse võimaldada dokumendiga tutvuda üksnes seetõttu, et mõni kolmas isik on dokumendi avalikustanud ja et taotleja on sellega tutvunud“.
- 55 Nimelt ei ole see kohtupraktika kohaldatav käesoleval juhul, kuna auditi lõpparuande avalikustamine on tingitud selle avaldamisest internetis komisjoni, see tähendab selle koostanud institutsiooni poolt.
- 56 Asjaolu, et hageja otsustas taotleda auditi lõpparuandega tutvumist parlamendilt, mitte selle koostanud institutsioonilt, ei saa viia järelduseni, et selle dokumendi avaldamine komisjoni poolt kujutab endast avalikustamist „kolmanda isiku poolt“.
- 57 Sellega seoses tuleb märkida, et 21. jaanuari 2013. aasta kohtuotsuse Leino-Sandberg *vs.* parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52) punktis 46, millele tugineb hageja, leidis Euroopa Kohus, et erinevalt olukorrast, kus asjaomane institutsioon on ise avalikustanud dokumendi, võimaldades taotlejal sellega tutvuda ja seda seaduslikult kasutada nii, et samas on kindel, et dokument on täielik ja terviklik, ei saa kolmanda isiku poolt avalikustatud dokumenti pidada ametlikuks dokumendiks või institutsiooni ametlikku seisukohta väljendavaks, kui institutsioon ei ole andnud oma ühemõttelist heakskiitu, mille kohaselt pärineb saadud dokument institutsioonilt ja väljendab ametlikku seisukohta.
- 58 Seega otsustas Euroopa Kohus, et sellises olukorras, kus hageja sai tutvuda üksnes kolmanda isiku avalikustatud vaidlusaluse dokumendiga ja kus parlament keeldus jätkuvalt võimaldamast tal taotletud dokumendiga tutvuda, ei saa asuda seisukohale, et hageja sai selle dokumendiga tutvuda määruse nr 1049/2001 tähenduses, ega niisiis järeldada, et tal on kadunud huvi nõuda vaidlusaluse otsuse tühistamist ainuüksi sellise avalikustamise tõttu. Vastupidi, niisuguses olukorras säilib hagejal reaalne huvi tutvuda taotletud dokumendi autentse versiooniga selle määruse artikli 10 lõigete 1 ja 2 tähenduses, mis tagab, et institutsioon on dokumendi koostaja ja et dokument väljendab tema ametlikku seisukohta (21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Leino-Sandberg *vs.* parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 48).
- 59 Käesolevas asjas ei ole aga tegemist sellise olukorraga. Auditi lõpparuande avaldamine komisjoni poolt, kes on selle koostaja, tagab, et hagejal oli võimalik tutvuda dokumendi autentse versiooniga.
- 60 Sellest tuleneb, et kuna hagejal ei ole enam põhjendatud huvi seoses nõudega tühistada vaidlustatud otsus osas, milles parlament keeldus võimaldamast tutvuda auditi lõpparuandega, siis ei ole enam vaja teha otsust selle taotluse kohta.
- 61 Seega tuleb käesolevat hagi käsitada vaidlustatud otsuse osalise tühistamise nõudena osas, milles parlament ei võimaldanud hagejal tutvuda komisjoni kirjaga.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet, kuna parlament ei ole tõendanud, et komisjoni kirjaga tutvumise võimaldamisest keeldumise tingimused on täidetud

- 62 Hageja väidab, et parlament ei saanud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taandega põhjendada oma keeldumist võimaldada tutvuda komisjoni kirjaga, väites, et selle avalikustamine kahjustaks käimasoleva uurimise eesmärki, kuna esiteks oli audiitorkontrolli eesmärk juba saavutatud ja teiseks ei ole parlament igal juhul tõendanud, et selle avalikustamine võiks seda uurimist kahjustada.
- 63 Olgu meelde tuletatud, et määruse nr 1049/2001 põhjendusest 2 nähtub, et läbipaistvus võimaldab tagada liidu institutsioonidele suurema legitiimsuse ning tulemuslikkuse ja suurema vastutuse kodanike ees demokraatlikus süsteemis. Selle tagamiseks on määruse artiklis 1 sätestatud, et selle eesmärk on anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega. Ühtlasi nähtub nimetatud määruse artiklist 4, mis näeb selles suhtes ette erandid, et õigusel dokumentidega tutvuda on siiski teatavad avalikest või erahuvidest lähtuvad piirid (vt 22. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus MSD Animal Health Innovation ja Intervet international vs. EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, punktid 50–52 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. mai 2020. aasta kohtuotsus Campbell vs. komisjon, T-701/18, EU:T:2020:224, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 64 Kuna need erandid kalduvad kõrvale põhimõttest, et üldsusel peab olema võimalikult laiaulatuslik dokumentidega tutvumise õigus, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (vt 22. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus MSD Animal Health Innovation ja Intervet international vs. EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. mai 2020. aasta kohtuotsus Campbell vs. komisjon, T-701/18, EU:T:2020:224, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Erandite hulka õigusest tutvuda dokumentidega kuulub see erand, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes, mille kohaselt institutsioonid ei võimalda tutvuda dokumendiga, mille avalikustamine kahjustaks kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki, välja arvatud juhul, kui dokumendi avalikustamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.
- 66 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud eranditest mõne kohaldamise põhjendatust tuleb hinnata asjaolude alusel, mis olid olemas dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäeval. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb nimelt, et liidu akti õiguspärasust tuleb hinnata faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel, mis olid olemas akti vastuvõtmise kuupäeval (vt 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Compañía de Tranvías de la Coruña vs. komisjon, T-485/18, EU:T:2020:35, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 67 Käesolevas asjas on 15. jaanuar 2021, mil vaidlustatud otsus vastu võeti, ainus asjakohane kuupäev, mis puudutab küsimust, kas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandal taandel põhinev erand oli põhjendatud. Seega, kuna auditi lõpparuanne avaldati komisjoni veebisaidil 23. aprillil 2021 ehk pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, ei ole see vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel asjakohane.

- 68 Seetõttu tuleb edutuse tõttu tagasi lükata hageja repliigis esitatud argumendid, mille kohaselt kinnitab auditi lõpparuande avaldamine komisjoni poolt tema hagi põhjendatust, kuna komisjon tunnistas auditi lõpparuande avalikustamisega, et tema uurimise ja audiitorkontrolli eesmärki ei olnud enam võimalik kahjustada.

Esimene osa, et uurimine oli juba oma eesmärgi saavutanud

- 69 Hageja väidab, et parlament ei saanud keelduda võimaldamast tal tutvuda komisjoni kirjaga põhjendusel, et selle avalikustamine võib kahjustada käimasoleva uurimise eesmärke, kuna audiitorkontroll oli juba oma eesmärgi saavutanud.
- 70 Ta leiab, et uurimine, mida mainib parlament, on komisjoni regionaal- ja linnapoliitika peadirektoraadi ning tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse peadirektoraadi algatatud uurimine, mille eesmärk on kontrollida Tšehhi Vabariigis loodud juhtimis- ja kontrollisüsteemide vastavust huvide konfliktide ennetamist käsitlevale õiguslikule raamistikule.
- 71 Hageja väidab, et kuupäeval, mil komisjon võttis vastu järelkirja, oli uurimismenetlus lõppenud, auditi eesmärkide saavutamist ei saanud enam kahjustada ning erand ei olnud seega enam kohaldatav. Hageja märgib, et selle järelkirja kohaselt selgitati auditi järeldusi, rakendati teatavaid auditi soovitusi ja teised soovitused jäeti endiselt lahtiseks. Ta väidab, et sel kuupäeval oli komisjon vastavalt määruse nr 1303/2013 artikli 75 lõigetele 1 ja 3 veendunud, kuidas toimisid Tšehhi Vabariigi loodud juhtimis- ja kontrollisüsteemid, ning palus Tšehhi ametiasutustel võtta meetmed, mida ta pidas vajalikuks.
- 72 Auditi eesmärk on seega saavutatud, kuna see võimaldas komisjonil esitada oma järeldused ja sõnastada oma soovitused. Komisjon märkis hagejale 22. oktoobril 2020 saadetud kirjas, et „selles menetlusstaadiumis jääb pärast auditi lõpparuande vastuvõtmist soovitude rakendamine asjaomaste [toetuskava] ametiasutuste ülesandeks“. Hageja sõnul ei saa auditi raames tehtud soovitude rakendamist pidada „käimasolevaks uurimiseks“. Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandi kitsas tõlgendamine ei võimaldaks sellega hõlmata lihtsat kontrolli juba vastuvõetud soovitude rakendamise üle.
- 73 Tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erandi, mida nagu iga erandit dokumentidega tutvumise õigusest tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt, eesmärk ei ole mitte kaitsta uurimist kui sellist, vaid uurimise eesmärki (vt 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Prantsusmaa vs. komisjon (T-344/15, EU:T:2017:250, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega on see säte kohaldatav vaid siis, kui kõnealuste dokumentide avalikustamine võib kahjustada nende toimingute lõpuleviimist (6. juuli 2006. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 109, ning 7. juuni 2011. aasta kohtuotsus Toland vs. parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 43).
- 74 Kahtlemata võib erinevatele uurimis- või kontrollimistoimingutele kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli kaitsest tulenevat erandit kohaldada seni, kuni uurimine või kontrollimine kestab, ja seda isegi siis, kui konkreetne uurimine või kontroll, mille tulemusena koostatud aruandega tutvumist taotletakse, on lõpetatud (vt 6. juuli 2006. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 109 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7. juuni 2011. aasta kohtuotsus Toland vs. parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 75 Sellegipoolest tähendaks möönmine, et kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolliga seotud erinevatele dokumentidele laieneb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erand seni, kuni ei ole tehtud otsust nende menetluste alusel võetavate meetmete kohta, seda, et tutvumine nimetatud dokumentidega sõltuks juhuslikust, tulevases ja võib-olla ajaliselt kaugest sündmusest, mis sõltub erinevate ametiasutuste kiirusest ja hoolsusest. Selline lahendus oleks vastuolus eesmärgiga tagada üldsusele finantshuvide haldamisel toime pandud eeskirjade eiramistega seotud dokumentidega tutvumine, et anda kodanikele võimalus kontrollida tõhusamalt avaliku võimu teostamise seaduslikkust (vt 6. juuli 2006. aasta kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punktid 111 ja 112 ning seal viidatud kohtupraktika, ning 7. juuni 2011. aasta kohtuotsus *Toland vs. parlament*, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 76 Seega tuleb kontrollida, kas vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel olid kontrollimine ja uurimine, mida taotletud dokumentide avalikustamine oleks võinud kahjustada, alles käimasolevad ja kas need toimingud viidi läbi mõistliku aja jooksul (6. juuli 2006. aasta kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 113; vt samuti 7. juuni 2011. aasta kohtuotsus *Toland vs. parlament*, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 77 Neist seisukohtadest tuleneb, et erandi õigusest tutvuda dokumentidega, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes, võib tunnistada kohaldatavaks auditiaruande suhtes, mille avalikustamine kahjustaks selle sisu alusel mõistliku aja jooksul jätkuvaid kontrollimisi või uurimisi (7. juuni 2011. aasta kohtuotsus *Toland vs. parlament*, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 47).
- 78 Tuleb tõdeda, et parlament märkis vaidlustatud otsuses, et „[k]una uurimine jätkub, võivad mitmesugused uurimistoimingud, nagu näiteks auditiaruande aluseks olev konkreetne audit, olla selle erandiga hõlmatud“. Parlament leidis, et „[k]õnealused dokumendid koostas komisjon käimasoleva uurimise raames, mis puudutab huvide konfliktide ennetamist käsitleva Euroopa Liidu õiguse võimalikku rikkumist Tšehhi Vabariigi poolt“, ning et „[n]ende dokumentide avalikustamine seaks ohtu käesoleva uurimise eesmärgi“.
- 79 Käesoleval juhul viis komisjon Tšehhi Vabariigis loodud juhtimis- ja kontrollisüsteemide toimimise kohta läbi auditi, et vältida huvide konflikte eelkõige määruse nr 1303/2013 artikli 75 alusel.
- 80 Sellega seoses on määruse nr 1303/2013 artikli 75 lõikes 1 ette nähtud, et komisjon veendub kättesaadava teabe, sealhulgas liidu asutuste auditite alusel, et liikmesriigid on loonud juhtimis- ja kontrollisüsteemid, mis vastavad sellele määrusele ja Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide spetsiifilistele eeskirjadele, ning et need süsteemid toimivad programmide rakendamise ajal tõhusalt. Selle määruse artikli 75 lõike 2 kohaselt võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad teostada auditeid, mis võivad konkreetset hõlmata programmi või selle osa juhtimis- ja kontrollisüsteemi tõhusa toimimise kontrolli ning tegevuste või programmide usaldusväärse finantsjuhtimise hindamist. Sama määruse artikli 75 lõike 3 kohaselt võib komisjon liikmesriigilt nõuda meetmete võtmist, mis on vajalikud juhtimis- ja kontrollisüsteemide tõhusa toimimise või kulutuste nõuetekohasuse tagamiseks kooskõlas struktuuri- ja investeerimisfondide spetsiifiliste eeskirjadega.

- 81 Lisaks on määruse nr 1303/2013 artiklis 144, milles on sätestatud finantskorrektsioonide kriteeriumid, ette nähtud, et komisjon võib teha finantskorrektsioone, tühistades rakenduskavale antud liidu toetuse täielikult või osaliselt, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et rakenduskava juhtimis- ja kontrollisüsteemi tõhusas toimimises on suuri puudusi, mis ohustavad rakenduskavale juba antud liidu toetust. Määruse nr 1303/2013 artiklis 145 ette nähtud menetluse kohaselt käivitab komisjon enne finantskorrektsiooni üle otsuse tegemist menetluse, teatades liikmesriigile oma läbivaatamise esialgsetest järeldusest ning paludes liikmesriigil avaldada oma seisukohad kahe kuu jooksul. See artikkel kirjeldab komisjoni ja asjaomase liikmesriigi vahelise dialoogi menetlust ning näeb eelkõige lõikes 4 ette, et kui liikmesriik ei aktsepteeri komisjoni esialgseid järeldusi, kutsub komisjon liikmesriigi ärakuulamisele, tagamaks, et komisjonile on kättesaadav kogu asjakohane teave ja kõik seisukohad, millele rajada järeldus finantskorrektsiooni kohaldamise kohta. Lisaks on sama määruse artikli 145 lõikes 6 sätestatud, et finantskorrektsioonide kohaldamiseks võtab komisjon rakendusaktiga vastu otsuse kuue kuu jooksul alates ärakuulamise või täiendavate andmete saamise kuupäevast, kui liikmesriik nõustub ärakuulamise järel taolisi täiendavaid andmeid esitama, ning et komisjon võtab arvesse kõiki menetluse käigus esitatud andmeid ja tähelepanekuid. Peale selle on määruse nr 1303/2013 artikli 145 lõikes 7 nimelt ette nähtud, et kui komisjon, täites sama määruse artiklist 75 tulenevaid kohustusi, tuvastab eeskirjade rikkumise, mis osutab suurtele puudustele juhtimis- ja kontrollisüsteemi tõhusas toimimises, vähendab sellest tulenev finantskorrektsioon struktuuri- ja investeerimisfondide toetust rakenduskavale.
- 82 Sellega seoses väidab hageja ekslikult, et määruse nr 1303/2013 artikli 75 eesmärk saavutati järelikirja vastuvõtmisega, kuna komisjon veendus Tšehhi Vabariigis kontrolli- ja juhtimissüsteemide toimimises ning nõudis Tšehhi ametiasutustelt selle toimimise tagamiseks vajalike meetmete võtmist. Nimelt on kõnealuse auditi puhul, mis viiakse läbi selle artikli alusel, komisjoni eesmärk veenduda Tšehhi Vabariigis olemasolevate kontrolli- ja juhtimissüsteemide vastavuses liidu õigusele ning ta võib selleks Tšehhi ametiasutustelt nõuda vajalike meetmete võtmist.
- 83 Nagu märgib parlament, ei saa komisjoni uurimistegevuse eesmärk piirduda üksnes Tšehhi Vabariigi loodud süsteemide analüüsimisega komisjoni poolt. Nimelt kujutab auditeerimise raames komisjoni esitatud soovitude rakendamine riigi poolt endast ühte etappi uurimise eesmärgi saavutamisel, milleks on tagada liikmesriigi kontrolli- ja juhtimissüsteemide vastavus liidu õigusele.
- 84 Eespool punktides 80 ja 81 mainitud sätetest ning määruse nr 1303/2013 üldisest ülesehitusest nähtub, et auditi lõpparuande koostamise ja selle aruande saatmisega, mis sisaldab soovitusi võetavate meetmete kohta, on lõppenud ainult menetluse üks etapp, nimelt auditietapp, ning alanud kõnealuse liikmesriigiga dialoogi etapp asjaomaste meetmete osas (16. septembri 2019. aasta kohtumäärus Poola vs. komisjon, T-703/18, ei avaldata, EU:T:2019:628, punkt 53).
- 85 Selle dialoogietapi eesmärk on võimaldada asjaomasel liikmesriigil esitada lisateavet, mis võib muuta auditi lõpparuandes sisalduvaid hinnanguid, võtta vajaduse korral meetmeid, mille komisjon on soovitanud, või ka pakkuda välja alternatiivseid meetmeid (16. septembri 2019. aasta kohtumäärus Poola vs. komisjon, T-703/18, ei avaldata, EU:T:2019:628, punkt 54).
- 86 See tõlgendus on samuti kohaldatav järelikirjale, milles komisjon tagab auditi lõpparuandes esitatud soovitude järgimise ja avab ka liikmesriikidega toimuva dialoogi etapi.

- 87 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et hageja möönab, et järelkirjas jäid mõned soovitused endiselt lahtiseks. Seega võisid Tšehhi ametiasutused järelkirja vastuvõtmise kuupäeval seoses auditi lõpparuandes esitatud soovitustega, mis olid veel lahtised, esitada tähelepanekuid neile soovitustele vastamiseks.
- 88 Vastavalt eespool punktides 73 ja 74 viidatud kohtupraktikale ei lõppeks uurimise eesmärkide kaitse, mis on tagatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erandiga, auditi lõpparuande vastuvõtmisega ega komisjoni järelkirja vastuvõtmisega. Komisjoniga peetud dialoogi etapp seoses komisjoni lahtiseks jäänud soovitustega kuulub selle erandiga hõlmatud uurimistegevuse hulka.
- 89 Sellest tuleneb, et hageja väidab ekslikult esiteks, et audit oli oma eesmärgi saavutanud seetõttu, et komisjon esitas oma järeldused ja sõnastas oma soovitused järelkirjas, ning teiseks, et auditi lõpparuandes ja järelkirjas sisalduvate soovituste rakendamine Tšehhi ametiasutuste poolt ning komisjoni kontroll selle rakendamise üle ei ole osa käimasolevast uurimisest.
- 90 Eeltoodust tuleneb, et hageja ei saa väita, et pärast seda, kui komisjon oli vastu võtnud järelkirja, oli auditi eesmärk saavutatud ega kujutanud endast enam käimasolevat uurimist.
- 91 Lisaks väidab hageja, et seisukoht, et määruse nr 1303/2013 artiklis 75 ette nähtud auditeerimismenetlus hõlmab komisjoni ja asjaomase liikmesriigi vahelist enne määratlemata pikkusega dialoogi, mis kulgeb nii kaua, kui auditiaruandes sisalduvaid järeldusi ja soovitusi on võimalik muuta, tooks kaasa selle, et komisjoni kirja avalikustamine sõltuks juhuslikust, tulevases ja võib-olla ajaliselt kaugest sündmusest, mis sõltub erinevate ametiasutuste kiirusest ja hoolsusest. Ta väidab, et asjaomase liikmesriigi ja komisjoni vahelise dialoogi lõpuleviimist ei ole määrusega nr 1303/2013 vormistatud ja see sõltuks komisjoni tahtest. Eespool punktis 75 viidatud kohtupraktika kohaselt on auditi mõiste selline piiramatu tõlgendamine vastuolus määruse nr 1049/2001 eesmärgiga.
- 92 Kohtupraktikast tuleneb, et parlamendil on õigus tugineda üldisele eeldusele, et kahjustatakse uurimise, kontrollimiste või audiitorkontrolli eesmärki, et keelduda avalikustamast uurimisega seotud dokumente, kui menetlus on käimasolev või kui see on juba lõpetatud ning kui viimasel juhul ei ole pädevad riigisisesed ametiasutused veel mõistliku aja jooksul otsustanud oma uurimisaruande alusel meetmeid võtta (vt analoogia alusel 1. septembri 2021. aasta kohtuotsus Homoki vs. komisjon, T-517/19, ei avaldata, EU:T:2021:529, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 93 Piisab, kui märkida, et käesoleval juhul edastas komisjon Tšehhi Vabariigile 22. oktoobril 2020 järelkirja ingliskeelse versiooni ja 18. detsembril 2020 tšehhikeelse versiooni. Nagu märgib parlament ja nagu nähtub ka järelkirjast, algas Tšehhi ametiasutuste kolme kuu pikkune tähtaeg järelkirjale vastamiseks tšehhikeelse versiooni saatmisega ega olnud seega vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval 15. jaanuaril 2021 lõppenud.
- 94 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et kuna Tšehhi ametiasutused ei olnud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval 15. jaanuaril 2021 veel võtnud seisukohta järelkirja kohta, siis ei olnud uurimise eesmärki veel saavutatud.
- 95 Eeltoodust tuleneb, et hageja väidab ekslikult, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval ei saanud parlament tugineda määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandile.

96 Seega tuleb esimene osa tagasi lükata.

Teine osa, et parlament ei ole tõendanud, et komisjoni kirja avalikustamine võib kahjustada uurimist

- 97 Hageja väidab, et isegi kui eeldada, et uurimine oli veel „käimasolev“, ei ole parlament tõendanud, et komisjoni kirja avalikustamine võib seda uurimist kahjustada. Ta kinnitab, et kohtupraktika kohaselt ei piisa ainuüksi asjaolust, et dokument puudutab uurimist, selleks et õigustada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandi kohaldamist, vaid et institutsioon peab selgitama, kuidas selle dokumendiga tutvumine toob kaasa mõistlikult ettenähtava ohu, et kaitstud huvi võidakse konkreetset ja tegelikult kahjustada.
- 98 Olgu märgitud, et vastavalt eespool punktis 60 esitatud järeldusele ei ole enam vaja teha otsust hageja argumentide kohta, mis puudutavad auditi lõpparuandega tutvumise võimaldamisest keeldumist.
- 99 Mis puudutab komisjoni kirjaga tutvumise võimaldamisest keeldumist, siis väidab hageja, et vaidlustatud otsuse põhjendused on ebapiisavad.
- 100 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artiklis 296 nõutav põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mistõttu huvitatud isikutel on võimalik mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata, arvestades juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ja huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks täpsustatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle akti sõnastust, vaid ka konteksti ja kogu asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt 1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bonafous vs. komisjon, T-646/18, EU:T:2020:120, punktid 22 ja 23 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 101 Samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kui liidu institutsioon, organ või asutus, kellele on esitatud dokumendiga tutvumise taotlus, otsustab taotluse mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandi alusel rahuldamata jätta, on ta põhimõtteliselt kohustatud selgitama küsimust, kuidas dokumendiga tutvumine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada selle erandiga kaitstud huve, kusjuures kahjustamise oht peab olema mõistlikult ettenähtav, mitte puhtalt hüpoteetiline (vt 29. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Intercept Pharma ja Intercept Pharmaceuticals vs. EMA, C-576/19 P, EU:C:2020:873, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 29. septembri 2021. aasta kohtuotsus AlzChem Group vs. komisjon, T-569/19, EU:T:2021:628, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 102 Seega peab dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldunud institutsioon esitama põhjenduse, mis võimaldab mõista ja kontrollida ühelt poolt, kas taotletud dokument kuulub tõepoolest erandiga hõlmatud valdkonda, ning teiselt poolt, kas sellest erandist johtuv kaitse on tegelikult vajalik (1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 61; vt samuti 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bonafous vs. komisjon, T-646/18, EU:T:2020:120, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 103 Ehkki asjaomane institutsioon peab esitama põhjused, mis õigustavad konkreetsel juhul mõne määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandi dokumentidega tutvumise õigusest kohaldamist, ei ole ta kohustatud esitama teavet, mis läheb kaugemale sellest, mis on vajalik selleks, et taotleja mõistaks tema otsuse põhjusi ja Üldkohus saaks kontrollida otsuse õiguspärasust (vt 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bonnafovs *vs.* komisjon, T-646/18, EU:T:2020:120, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 104 Lisaks, kui vastus kinnitab – nagu käesolevas asjas – taotluse rahuldamata jätmist samadel põhjendustel kui need, millel põhines algne rahuldamata jätmise otsus, siis tuleb hinnata põhjenduse piisavust, arvestades institutsiooni ja taotleja vahelist suhtlust, võttes arvesse taotleja käsutuses olevat teavet taotletud dokumentide olemuse ja sisu kohta (vt selle kohta 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus Kuijer *vs.* nõukogu, T-188/98, EU:T:2000:101, punkt 44).
- 105 Esimesena väidab hageja, et parlament ei ole tõendanud asjakohase seose olemasolu komisjoni kirja ja audiitorkontrolli vahel. Võttes arvesse asjaolu, et auditaruande projektis, auditi lõpparuandes ega järelkirjas ei ole viidatud komisjoni kirjale, ei ole parlament tõendanud, et audiitorkontrolli tulemused sõltuvad sellest kirjast, ning on võimalik eeldada, et sellel kirjal ei ole mingit seost audiitorkontrolliga.
- 106 Käesolevas asjas tuleb esiteks meenutada, et taotletud kiri on muu hulgas eelarve eest vastutava komisjoni liikme G. H. Oettingeri kiri, mis on saadetud Tšehhi Vabariigi peaministrile ning mille parlament tunnistas hageja dokumentidega tutvumise taotlusele vastates osaks nendest dokumentidest, mis puudutavad Tšehhi Vabariigi peaministri suhtes läbiviidavat uurimist Euroopa rahaliste vahendite väärkasutamise ja võimalike huvide konfliktide kohta.
- 107 Teiseks tuleb täheldada, et vastuseks hageja esialgsele taotlusele märkis parlament 14. septembri 2020. aasta otsuses, et olles analüüsinud selle kirja sisu, käsitleb see kiri majanduslikke huve puudutavat uurimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1; parandus ELT 2019, L 60, lk 36), artikli 61 lõike 3 tähenduses, milles sisaldub huvide konflikti määratlus.
- 108 Kolmandaks märkis parlament vaidlustatud otsuses, et komisjon oli talle teatanud, et komisjoni kirja avalikustamine kahjustaks käimasolevaid uurimisi ja auditeid seoses resolutsioonis tõstatatud küsimustega. Ta leidis, et nii kaua, kuni uurimine jätkub, võib määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erand laieneda erinevatele uurimistoimingutele, näiteks ühele konkreetsele auditile, mille tulemusel koostati auditaruanne. Ta märkis, et komisjon töötas kirja välja käimasoleva uurimise raames, mis käsitles huvide konfliktide ennetamist puudutava liidu õiguse võimalikku rikkumist Tšehhi Vabariigi poolt.
- 109 Seega, nagu märgib parlament, nähtub sellest, et komisjoni kiri käsitles audiitorkontrolliga sama eset.
- 110 Neljandaks tuleb sarnaselt komisjoniga tõdeda, et kirjavahetust komisjoni liikme G. H. Oettingeriga mainitakse nii auditi lõpparuandes kui ka järelkirjas seoses Tšehhi peaministri A. Babiši tegevusega struktuuri- ja investeerimisfondide Tšehhi nõukogus.

- 111 Nagu väidab hageja, avaldati auditi lõpparuanne ja järelkiri Tšehhi ajakirjanduses ning need olid talle teada enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Seega ei saa ta väita, et komisjoni kirja ei olnud mainitud auditi lõpparuandes ega ka järelkirjas; pealegi on tegemist dokumentidega, mille ta esitas hagiavalduse lisas.
- 112 Sellest tuleneb, et kõik need asjaolud olid piisavad selleks, et hageja saaks aru, et komisjoni kiri oli audiitorkontrolliga hõlmatud dokument seoses sellega, et Tšehhi peaminister on võib-olla rikkunud liidu õigust huvide konfliktide ennetamise valdkonnas, ning ta ei saa seega väita, et selles osas on põhjendused ebapiisavad.
- 113 Lisaks ei saa hageja tulemuslikult väita, et parlament ei ole tõendanud seose olemasolu komisjoni kirja ja audiitorkontrolli vahel, kuna ta ei tõendanud, et audiitorkontrolli tulemused sõltuvad sellest kirjast. Selle seose tuvastamiseks pidi parlament üksnes näitama, et see kiri oli osa käimasolevat uurimist puudutavatest dokumentidest.
- 114 Teisena väidab hageja, et kuna parlament ei tõendanud seost komisjoni kirja ja audiitorkontrolli vahel, siis ei ole ta tõendanud, et esineb mõistlikult ettenähtav oht, et selle kirja avalikustamine võib audiitorkontrolli konkreetset ja tegelikult kahjustada. Parlament ei selgitanud, kuidas komisjoni kirja avalikustamine võib auditit kahjustada.
- 115 Esiteks tuleb meenutada, et parlament põhjendas komisjoni kirjaga tutvumise võimaldamisest keeldumist vaidlustatud otsuses eelkõige sellega, et komisjoni uurimise eesmärk oli anda asjaomasele liikmesriigile võimalus täita liidu õigusest tulenevaid kohustusi ja kasutada oma kaitseõigusi komisjoni esitatud vastuväidete suhtes ning et liikmesriigil oli õigus komisjonilt oodata konfidentsiaalsusest kinnipidamist, kuna vastasel juhul oleks võinud olla veel raskem alustada dialoogi komisjoni ja liikmesriigi vahel selleks, et väidetav rikkumine lõpetada.
- 116 Tuleb meenutada, et audiitorkontrolli eesmärk ning eelkõige komisjoni ja Tšehhi ametiasutuste vahelise dialoogi eesmärk auditi lõpparuandes sisalduvate soovitude suhtes on võimaldada Tšehhi Vabariigil viia oma juhtimis- ja kontrollisüsteemid huvide konfliktide vältimiseks kooskõlla liidu õigusega. Kuna aga esimese osa analüüsist nähtub, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval oli see dialoog endiselt käimasolev ja kuna komisjoni kiri on selle uurimise üks osa, siis on vaidlustatud otsuses esitatud põhjendus piisav, et selgitada, miks selle kirja avalikustamine võis kahjustada audiitorkontrolli tegevuse eesmärki.
- 117 Peale selle, nagu märgib parlament, arvestades Tšehhi peaministri otsest seotust, keda kahtlustati selles, et tal esineb huvide konflikt, oli seda olulisem kinni pidada tema ja komisjoni liikme vahelise dialoogi konfidentsiaalsust, et tagada koostöö vaimus avatud dialoog.
- 118 Teiseks märkis parlament vaidlustatud otsuses samuti, et uurimise läbiviijate ja uurimises osalevate isikute suhtes näis valitsevat ähvardav õhkkond ning komisjoni kirja kiirel avalikustamisel oleks negatiivne mõju nende koostöö tasemele ja see kahjustaks komisjoni võimet täita oma uurimisülesandeid võimalikult tõhusalt.
- 119 Sellega seoses tuleb märkida, et huvi, mida kaitstakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandiga, seisneb selle võimalikuks tegemises, et auditid toimuksid sõltumatult ja ilma surveta, olgu need avaldanud kas auditeeritav üksus, teised huvitatud üksused või üldsus üldiselt (12. mai 2015. aasta kohtuotsus Technion ja Technion Research & Development Foundation vs. komisjon, T-480/11, EU:T:2015:272, punkt 63).

- 120 Seega väidab hageja ekslikult, et parlament ei märkinud vaidlustatud otsuses piisavalt, miks komisjoni kirja avalikustamine võiks konkreetselt ja tegelikult kahjustada audiitorkontrolli eesmärkide saavutamist.
- 121 Lisaks väidab hageja, et kuna auditiaruande projekti, auditi lõpparuannet ja järelkirja levitati Tšehhi meedias vastavalt 2019. aasta juunis, 2019. aasta novembris ja 2020. aasta detsembris, ei too komisjoni kirja avalikustamine kaasa konkreetset ja tegelikku ohtu audiitorkontrollile.
- 122 Kuna hageja möönab, et komisjoni kirja ei avaldatud isegi osaliselt, ja kuna selle kirja sisu ei ole taasesitatud Tšehhi meedias avaldatud dokumentides, siis tuleb asuda seisukohale, et see argument ei mõjuta küsimust, kas see kiri on hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandiga, arvestades eelkõige vajadust säilitada Tšehhi peaministri ja komisjoni vahelise dialoogi konfidentsiaalsus.
- 123 Kõigest eeltoodust nähtub, et vaidlustatud otsuse põhjendused on piisavad mõistmaks, et komisjoni kiri oli hõlmatud audiitorkontrolliga ja puudutas seega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erandit ning et kuna see uurimine oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal endiselt käimasolev, oli selle erandiga seotud kaitse vajadus tegelik.
- 124 Niisiis tuleb teine osa ja seega ka esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet, kuna parlament ei võtnud arvesse ülekaaluka üldise huvi olemasolu, mis õigustab komisjoni kirja avalikustamist

- 125 Hageja väidab, et isegi kui oletada, et audit oleks kujutanud endast käimasolevat uurimist, mida komisjoni kirja avalikustamine võib kahjustada, ei saanud parlament keelduda talle selle dokumendiga tutvumise võimaldamisest, kuna selle avalikustamiseks esineb ülekaalukas üldine huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses.
- 126 Hageja märgib, et liit tugineb õigusriigi austamisele ja inimõiguste, sealhulgas kaitseõiguste austamisele. Arvestades asjaolu, et teabekogumissmissiooni aruandes ja resolutsioonis esitas parlament tõsiseid süüdistusi selle kohta, kuidas juhitakse kontserni Agrofert, oleks ta pidanud saama analüüsida dokumente, millel need süüdistused põhinevad, ning esitada vastuväiteid. Parlament oleks pidanud võtma arvesse ülekaalukat üldist huvi, mis õigustab komisjoni sellise kirja avalikustamist, mis seisneb hageja põhiõiguste ja -vabaduste kaitses isikuna, keda need väited otseselt ja isiklikult puudutavad. Õigusriiki, mis põhineb põhiõiguste ja -vabaduste kaitsel, saab säilitada üksnes siis, kui neid õigusi ja vabadusi igal üksikjuhtumil austatakse, ning seetõttu kujutab hageja huvi endast üldist huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses.
- 127 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ülekaalukale üldisele huvile tugineva isiku ülesanne tuua konkreetselt välja asjaolud, mis õigustavad asjaomaste dokumentide avalikustamist (vt 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 29. septembri 2021. aasta kohtuotsus AlzChem Group vs. komisjon, T-569/19, EU:T:2021:628, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 128 Olgu meenutatud, et eespool punktis 45 viidatud kohtupraktika kohaselt on määruse nr 1049/2001 eesmärk tagada õigus tutvuda dokumentidega kõikidele isikutele, mitte ainult isikule, kes taotleb luba tutvuda teda puudutavate dokumentidega.

- 129 Seetõttu ei saa ülekaaluka üldise huvina määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa tähenduses arvesse võtta erihuvi, millele võib osutada dokumendiga tutvumise õiguse taotleja, keda see dokument isiklikult puudutab (6. juuli 2006. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 137; vt samuti 12. mai 2015. aasta kohtuotsus Technion ja Technion Research & Development Foundation vs. komisjon, T-480/11, EU:T:2015:272, punkt 75 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 130 Üldine huvi, millele viitavad hagejad, seisneb kaitseõigustes. On selge, et kaitseõiguste olemasolu kujutab endast üldist huvi. Sellegipoolest tuleneb asjaolust, et nimetatud õigused ilmnevad käesolevas kohtuasjas hageja subjektiivse huvina end kaitsta, et huvi, millele toetub hageja, ei ole üldine, vaid erahuvi (6. juuli 2006. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 138).
- 131 Sellest tuleneb, et parlament leidis vaidlustatud otsuses eespool punktides 128–130 viidatud kohtupraktika alusel õigesti, et hageja viidatud kaitseõigused ei kujuta endast ülekaalukat üldist huvi, mis õigustaks komisjoni kirja avalikustamist.
- 132 Järelikult tuleb teine väide tagasi lükata ja seega jätta hagi ülejäänud osas tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 133 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista hagejalt.
- 134 Lisaks, kui vajadus lahendi tegemiseks langeb ära, jaotab Üldkohus kodukorra artikli 137 alusel kohtukulud omal äranägemisel. Võttes arvesse kaalutlusi, mille tõttu Üldkohus otsustas, et lahendi tegemise vajadus on osaliselt ära langenud, tuleb käesolevas asjas õiglaselt otsustada, et ka sellega seotud kohtukulud tuleb välja mõista hagejalt.
- 135 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 kannavad menetlusse astunud institutsioonid ise oma kohtukulud. Seetõttu tuleb otsustada, et komisjon kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Vajadus otsustada Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2021. aasta otsuse A(2019) 8551 C (D 300153) tühistamise nõude üle osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda komisjoni 29. novembri 2019. aasta auditi lõpparuandega viitega ARES (2019) 7370050, mis puudutab auditit Tšehhi Vabariigis olemasolevate juhtimis- ja kontrollisüsteemide toimimise kohta, et vältida huvide konflikte, on ära langenud.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta Agrofert, a.s-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja parlamendi kohtukulud.**

4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

De Baere

Steinfatt

Kingston

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 28. septembril 2022 Luxembourgis.

Allkirjad